

еп „Крст при Савици“ посвећен је пријатељу Чопу. Предмет епа је покрштавање Словенаца за време последњег многобошца Чртомира који се бори против Хришћанства, али се после покрсти под утицајем своје веренице Богумиле. Она још воли свога вереника, али је одлучила да се не удаје, у хришћанској нади да ће се на оном свету састати с њиме. Чртомир усамљен, остављен од свих, не само да прима Христово учење, него почиње да ради и на ширењу Хришћанства. — У уводном сонету Прешерен, усамљен и пун резигнације после смрти Чопове, пореди себе са Чртомиром и каже да је и он као његов јунак саранио високе мисли. „Ведри као и мутни дани прелазе у ноћ, срце са својим радостима, јадима и патњама наћи ће мира у гробу“ каже он у посвети сени Матије Чопа. — У епу се живописно описују покрајине Бледског и Бохињског језера, има места драмске јачине, лепих лирских излива. Пластично је оцртан јунак Чртомир. — Прешерен је певао и врло лепе баладе и романсе.

Као национални романтичар, он се интересује и за народну поезију. Поправља и прерађује народне песме за „Крањску Пчелу“; између осталих и песму „Лепа Вида“, једну од најлепших словеначких народних песама; песму која је својим предметом инспирисала многе словеначке писце и која је доста превођена на стране језике. Ево садржине те песме. Лепу Виду, која на морској обали пере рубље свога детета, одведе неки Црнац („Чрн заморец“) шпанској краљици за дојкињу. Лепа Вида тужи за својим малим, болесним дететом и старим, немоћним мужем. Стоји на прозору и дању пита сунце, ноћу месец шта јој ради „синек, болно дете“. Дозна да јој је дете умрло, а муж се вози по мору и њу тражи. Вида плаче. Краљици, која је пита за узрок томе, одговара да јој је златна чаша пала у море. Краљица је моли да јој не оставља сина и купује јој златну чашу. Вида и даље свакодневно стоји на прозору и плаче.

Из Прешернове лирске поезије да поменемо најпре његове сатиричне песме. Хронолошки, то су прве сатиричне песме у словеначкој књижевности. Чувен је његов сонет о „Апелу и обућару“ уперен на Копитара, који је од своје стране био написао један памфлет против Прешерна, и, као бечки цензор за